

KOTLEBA – ĽUDOVÁ STRANA NAŠE SLOVENSKO

sídlo Marian Kotleba, Kráľovohoľská 6150/5, 974 11 Banská Bystrica,
e-mail: tajomnik@lsns.sk, IČO: 36127175, DIČ: 2021627289

V Banskej Bystrici, dňa 28. decembra 2015

Krajské riaditeľstvo

Policačného zboru v Banskej Bystrici

Ulica 9. mája č. 1

974 86 Banská Bystrica

Krajské riaditeľstvo PB
v Banskej Bystrici
Ulica 9. mája č. 1
974 86 Banská Bystrica
-3-
28 DEC. 2015

Vec: Sťažnosť

Týmto podávame v zmysle § 185 a nasl. Trestného poriadku č. 301/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov (ďalej len „TP“) sťažnosť proti uzneseniu Krajského riaditeľstva Policačného zboru v Banskej Bystrici č. ČVS:KRP-90/1-VYS-BB-2015, z 30. novembra 2015 (ďalej len „uznesenie“).

Odôvodnenie:

Dňa 30. októbra 2015 sme podali na Okresné riaditeľstvo Policačného zboru v Banskej Bystrici, Okružná 19, 974 04 Banská Bystrica, trestné oznámenie na neznámych páchatel'ov pre podozrenie zo spáchania trestného činu podpory a propagácie skupín smerujúcich k potlačeniu základných práv a slobôd podľa § 421 ods. 2 písm. a) Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov (ďalej len „TZ“), ktorého sa mali dopustiť tým, že verejne propagovali sionistické hnutie, ktoré násilím, hrozbou násilia alebo hrozbou inej ťažkej ujmy smeruje k potlačeniu základných práv a slobôd osôb.

Dňa 30. novembra 2015 vydalo Krajské riaditeľstvo Policačného zboru v Banskej Bystrici uznesenie, podpísané vyšetrovateľom PZ SR mjr. Ing. Marošom Páleníkom (ďalej len „vyšetrovateľ“), ktorým odmietlo predmetné trestné oznámenie.

Vyšetrovateľ uznesenie odôvodnil tým, že „*uverejnením textu 'členka sionistického hnutia Hašomer Hacair' na námestí SNP v Banskej Bystrici nemohlo dôjsť k protiprávnemu konaniu, nakoľko tak sionizmus ako ideológia a hnutie ako aj hnutie Hašomer Hacair nie je možné označiť za hnutie, ktoré násilím,*

hrozbou násilia alebo hrozbou inej ťažkej ujmy smeruje k potláčaniu základných práv a slobôd tak ako to vyžaduje práve ustanovenie §-u 421 Trestného zákona.“

Máme za to, že právne posúdenie predmetnej veci je nesprávne a odôvodnenie uznesenia nedostatočné na to, aby mohlo byť naše trestné oznámenie odmietnuté.

Vyšetrovateľ sa v uznesení z odborného hľadiska opieral výlučne o písomné vyjadrenie riaditeľa Múzea židovskej kultúry na Slovensku **prof. PhDr. Pavla Mešťana, DrSc.** (ďalej len „prof. Mešťan“). Nie je nám však známe na základe čoho si vyšetrovateľ vyžiadal písomné vyjadrenia práve od prof. Mešťana, ktorý nie je ani súdnym znalcom, ani členom znaleckej organizácie či znaleckého ústavu. Taktiež nám nie je známe, prečo si vyšetrovateľ nevyžiadal vyjadrenie aj od iných osôb, ktoré sa venujú štúdiu histórie, politológie a iných príbuzných odborov. Zvlášť ak je problematika sionizmu mimoriadne komplexnou a zložitou problematikou, ktorú nemôže objektívne posúdiť len jeden človek. Je preto oprávnenou otázkou či vyšetrovateľa nenapadlo, že by prof. Mešťan mohol byť v predmetnej veci zaujatý.

Máme totiž za to, že písomné vyjadrenie prof. Mešťana nemožno považovať za relevantné a objektívne, a preto ho nemožno ani akceptovať pri rozhodovaní v predmetnej veci. **Prof. Mešťan nemôže posudzovať sionistické hnutie, jeho ideológiu, činnosť a zločiny inak ako zaujato, t. j. v prospech sionistického hnutia, pretože ako Žid a známy podporovateľ štátu Izrael, je zrejme sám sionistom.** V dňoch 13.-16. augusta 2009 napríklad vystúpil na Konferencii priateľov Izraela v Žiline¹, ktorú zakončil židovskou modlitbou za Izrael. V máji 2013 zase ako riaditeľ Múzea židovskej kultúry organizoval pri príležitosti 65. výročia založenia štátu Izrael výstavu obálok. Zmysel výstavy zhrnul takto: „*Výstavou chceme ukázať, že si vážime túto krajinu a máme s ňou dobrú spoluprácu.*“² **Posudok sionizmu vypracovaný sionistom má preto, z hľadiska objektivity, v zásade rovnako nízku výpovednú hodnotu, akú by mal posudok na nacizmus vypracovaný nacistom napr. Goebbelsom alebo posudok na komunizmus vypracovaný komunistom napr. Gottwaldom.**

Vzhľadom na to, že vyšetrovateľovi stačilo na rozhodnutie vo veci, písomné vyjadrenie od jednej zaujatej osoby – prof. Mešťana, považujeme za potrebné, v záujme objektivity a plurality názorov, navrhnúť ako dôkazy vykonať výsluch nasledovných svedkov:

J.E. Dr. Abdalrahman Bsaiso, veľvyslanec Štátu Palestína v SR,

Dr. Nidal Saleh, autor diel: *Proč se vraždí v Izraeli?* (2002), *Nedotknutelní. Příběh jedné knihy* (2003) a *Svědectví o morálním úpadku* (2005), ktoré podrobne dokumentujú ideológiu, ciele a činnosť sionistického hnutia v Palestíne.

¹ <http://ilias.blog.sme.sk/c/202349/Konferencia-priatelov-Izraela-2009.html>

² <http://www.teraz.sk/kultura/vyrocie-izrael-mzk-vystava-obalky/46649-clanok.html>

Vyšetrovateľ sa tiež dostatočne neoboznámil s problematikou sionistického hnutia, ako aj samotného sionistického hnutia Hašomer Hacair.

V uznesení sa vyšetrovateľ napríklad stotožnil s nepravdivým tvrdením prof. Mešťana, že hnutie Hašomer Hacair nevyvíjalo spoluprácu so sionistickým hnutím a s vojenskou organizáciou Haganah, na ktorej zločiny sme poukázali v predmetnom trestnom oznámení. **V skutočnosti bolo sionistické hnutie Hašomer Hacair aktívne zapojené do činnosti a organizácie Haganah, ktorej zločiny nespochybnil ani prof. Mešťan, ani sám vyšetrovateľ.** Členovia Hašomer Hacair tvorili dokonca jadro údernej jednotky Haganah s názvom Palmach. Dokazuje to napr. Jewish Virtual Library – on-line encyklopédia vydávaná všeobecne uznávanou židovskou mimovládnu organizáciou American-Israeli Cooperative Enterprise. Podľa Jewish Virtual Library: „V tom čase bolo Hašomer Hacair aktívne v Haganah, podzemnej armáde židovskej komunity v Palestíne. Spoločne s inými federáciami kibucov, jeho členovia sformovali jadro Palmach, ktorý slúžil ako úderné jednotky vo vojne za izraelskú nezávislosť.“³ Taktiež podľa oficiálnej web stránky samotného hnutia Hašomer Hacair, bolo toto sionistické hnutie: „zapojené do založenia Palmach“.⁴ Potvrďuje to aj oficiálny web kanadskej pobočky hnutia Hašomer Hacair – Hashomer Hatzair Camp Shomria: „V roku 1936, boli členovia Hašomer medzi predvojom Haganah, židovskej obrannej organizácie Izraela“⁵, ako aj najväčšia a najznámejšia on-line encyklopédia Wikipedia, podľa ktorej: „Členovia (Hašomer Hacair-pozn.) boli zapojení do vojenského hnutia Haganah, ako aj do vedenia Palmach.“⁶

Sionistické hnutie Hašomer Hacair malo dokonca prepojenie aj na teroristickú organizáciu Irgun, čo dokazuje skutočnosť, že členom Hašomer Hacair bol aj Menachem Begin – vodca, resp. najvyšší veliteľ Irgun⁷ v rokoch 1943-1948.

Napokon aj sám vyšetrovateľ priznáva, že sionistické hnutie Hašomer Hacair malo militantný charakter, keď v odôvodnení uznesenia uvádza, že: „jeho členovia aktívne pôsobili v partizánskych oddieloch a v SNP.“

Vzhľadom na to, že prepojenie medzi sionistickým hnutím Hašomer Hacair a sionistickým hnutím Haganah je celkom zrejmé a dokázané, pre ilustráciu uvádzame výpočet najznámejších masakier, resp. zločinov, ktorých sa Haganah dopustila v rokoch 1947-1948. Niektorých z týchto zločinov sa dopustila sama, iné spáchali jej úderné jednotky Palmach alebo tzv. Izraelské obranné sily (IOS), čiže oficiálna armáda štátu Izrael, na ktorú sa pretransformovala Haganah krátko po vzniku tohto štátu:

³ http://www.jewishvirtuallibrary.org/jsource/Society_&_Culture/hashomer.html

⁴ <http://www.hashomer-hatzair.net/cgi-webaxy/item?181>

⁵ <http://www.hashomerhatzair.ca/our-history.html>

⁶ https://en.wikipedia.org/wiki/Hashomer_Hatzair

⁷ <https://en.wikipedia.org/wiki/Irgun>

Dátum	Miesto	Počet obetí	Páchatelia
18.-19. 12. 1947	dedina Al-Khisas ⁸	10-12 mŕtvych (1 žena a 4 detí)	Palmach
1. 1. 1948	dedina Balad al-Shaykh ⁹	17-70 mŕtvych (2 ženy a 5 detí)	Palmach
5. 1. 1948	hotel Semiramis, Jeruzalem ¹⁰	24-26 mŕtvych	Haganah
14. 2. 1948	dedina Sa'sa' ¹¹	11-60 mŕtvych (5 detí)	Palmach
3. 5. 1948	dedina Ein al Zeitun ¹²	23-70 mŕtvych zajatcov	Palmach
13.-16. 3. 1948	dedina Al-Husayniyya ¹³	30 mŕtvych žien a detí	Palmach
9. 4. 1948	dedina Deir Yassin ¹⁴	100-254 mŕtvych (77 žien a 60 detí)	Palmach
11.-12. 7. 1948	mesto Lydda ¹⁵	250-1 700 mŕtvych	IOS
28. 10. 1948	mesto Al-Dawayima ¹⁶	80-200 mŕtvych	IOS
29. 10. 1948	dedina Safsaf ¹⁷	52-70 mŕtvych	IOS
30. 10. 1948	dedina Saliha ¹⁸	60-70 mŕtvych	IOS
30. 10. 1948	dedina Eilabun ¹⁹	14 mŕtvych (11 kresťanov)	IOS
31. 10. 1948	dedina Hula, Libanon ²⁰	35-58 mŕtvych	IOS
2. 11. 1948	tábor Arab al-Mawasi ²¹	14 mŕtvych	IOS

Nepravdivé je aj ďalšie tvrdenie prof. Meštana, s ktorým sa stotožnil vyšetrovateľ, že organizácie Lechi, Irgun a Haganah „nemali žiadnu väzbu a ani spoluprácu s významnými medzinárodnými židovskými organizáciami vo svete“. Toto tvrdenie zo strany prof. Meštana účelovo navodzuje dojem, akoby boli uvedené zločinecké hnutia izolovanými extrémistickými organizáciami, ktoré nemajú žiadny súvis s medzinárodným sionistickým hnutím. Z tohto dôvodu uvádzame niekoľko preukázaných faktov o týchto organizáciách:

Lechi²² – Vznikla v roku 1940, po oddelení od Irgun. Rozpustená bola 31. mája 1948, keď sa jej členovia začlenili do oficiálnej armády štátu Izrael. Za rozpustenie dostali jej vodcovia amnestiu za všetky vojnové zločiny, ktorých sa v minulosti dopustili. Jeden z vodcov Lechi **Jicchak Šamir**

⁸ <https://en.wikipedia.org/wiki/Al-Khisas>

⁹ https://en.wikipedia.org/wiki/Balad_al-Shaykh_massacre

¹⁰ https://en.wikipedia.org/wiki/Semiramis_Hotel_bombing

¹¹ <https://en.wikipedia.org/wiki/Sa'sa'>

¹² https://en.wikipedia.org/wiki/Ein_al-Zeitun_massacre

¹³ https://en.wikipedia.org/wiki/Al-Husayniyya,_Safad

¹⁴ https://en.wikipedia.org/wiki/Deir_Yassin_massacre

¹⁵ <https://en.wikipedia.org/wiki/Lod>

¹⁶ https://en.wikipedia.org/wiki/Al-Dawayima_massacre

¹⁷ https://en.wikipedia.org/wiki/Safsaf_massacre

¹⁸ <https://en.wikipedia.org/wiki/Saliha>

¹⁹ https://en.wikipedia.org/wiki/Eilabun_massacre

²⁰ https://en.wikipedia.org/wiki/Hula_massacre

²¹ https://en.wikipedia.org/wiki/Arab_al-Mawasi_massacre

²² https://en.wikipedia.org/wiki/Lehi_%28group%29

sa stal dokonca predsedom vlády štátu Izrael v rokoch 1983-1984 a 1986-1992. Ďalší boli členovia izraelského parlamentu Knesset. Najvyšší veliteľ a zakladateľ Lechi – vodca tzv. revizionistického sionizmu **Ze'ev Jabotinsky**²³ je dodnes uznávanou osobnosťou v štáte Izrael. Je po ňom pomenovaných 57 ulíc, parkov a námestí, ako aj historický inštitút sídliaci v Tel Avive. Tzv. Jabotinského medaila je udeľovaná ako štátne vyznamenanie za význačnú službu pre štát Izrael.

Irgun²⁴ – Vznikla v roku 1931. Rozpustená bola 11. júna 1948, keď sa rovnako ako v prípade Lechi, jej členovia začlenili do izraelskej armády. Veliteľom Irgun v rokoch 1943-1948 bol **Menachem Begin**, neskorší predseda vlády štátu Izrael v rokoch 1977-1983. Irgun bol politickým predchodcom politickej strany Herut, ktorej súčasným nasledovníkom je strana Likud. Likud bola súčasťou väčšiny izraelských vlád od roku 1977.

Haganah²⁵ – Vznikla v roku 1921. Rozpustená bola 28. mája 1948, keď sa stala jadrom oficiálnej armády štátu Izrael. Medzi jej členov patrili aj **Jicchak Rabin**²⁶, izraelský premiér v rokoch 1974-1977 a 1992-1995 a **Ariel Šaron**²⁷, izraelský premiér v rokoch 2001-2006.

Lechi, Irgun aj Haganah vytvorili v októbri 1945 spoločnú vojenskú alianciu s názvom **Židovské hnutie odporu**²⁸ za účelom koordinácie útokov voči britským autoritám. Aliancia bola vytvorená **Židovskou agentúrou**²⁹ – prestížnou a dodnes medzinárodne uznávanou sionistickou organizáciou.

Z uvedeného jednoznačne vyplýva, že **Lechi, Irgun aj Haganah boli pevnou súčasťou medzinárodného sionizmu, ako aj štátu Izrael, ktorý vznikol ako výsledok činnosti medzinárodného sionistického hnutia a súčasne ako výsledok ich vojenskej, ale aj teroristickej a zločineckej činnosti.**

Máme za to, že už len samotným faktom, že pevnou a rozhodujúcou súčasťou sionistického hnutia boli zločinecké a teroristické organizácie Lechi, Irgun a Haganah, je dostatočne preukázané, že sionizmus ako ideológia a hnutie je hnutím, ktoré násilím, hrozbou násilia alebo hrozbou inej ťažkej ujmy smeruje k potlačeniu základných práv a slobôd osôb. **Sionistická ideológia je navyše krajne rasistická tak vo svojej podstate, ako aj v jej praktickej realizácii v štáte Izrael od jeho počiatkov až po dnes. Cieľom sionistického hnutia bolo a je etnické vyčistenie Palestíny od Nežidov.** Vzhľadom na mimoriadnu obsiahlosť tejto problematiky odkazujeme na významné práce nasledovných židovských autorov, ktorí práve pre svoj etnický pôvod nemajú dôvod byť zaujatí v neprospech sionizmu či štátu Izrael:

²³ https://en.wikipedia.org/wiki/Ze'ev_Jabotinsky

²⁴ <https://en.wikipedia.org/wiki/Irgun>

²⁵ <https://en.wikipedia.org/wiki/Haganah>

²⁶ https://en.wikipedia.org/wiki/Yitzhak_Rabin

²⁷ https://en.wikipedia.org/wiki/Ariel_Sharon

²⁸ https://en.wikipedia.org/wiki/Jewish_Resistance_Movement

²⁹ https://en.wikipedia.org/wiki/Jewish_Agency_for_Israel

Alfred M. Lilienthal: What Price Israel (1953); There Goes the Middle East (1957); The Other Side of the Coin (1965); The Zionist Connection: What Price Peace? (1978); The Zionist Connection II: What Price Peace? (1982).

Israel Shahak: The Non-Jew in the Jewish State (1975); Jewish History, Jewish Religion: The Weight of Three Thousand Years (1994).

Jack Bernstein: Life of an American Jew in Racist Marxist Israel (1984).

Noam Chomsky: The Fateful Triangle: The United States, Israel and the Palestinians (1983); Middle East Illusions: Including Peace in the Middle East? Reflections on Justice and Nationhood (2003); Gaza in Crisis: Reflections on Israel's War against the Palestinians (2010).

Ilan Pappé: The Ethnic Cleansing of Palestine (2006).

Sir Isaac Isaacs: Palestine: Peace and Prosperity or War and Destruction? Political Zionism: Undemocratic, Unjust, Dangerous (1946).

Aki Orr: The Other Israel: the Radical Case against Zionism (1972).

Norman G. Finkelstein: The Holocaust Industry: Reflections on the Exploitation of Jewish Suffering (2000).

Michael Neumann: The Case Against Israel (2005).

Odôvodnenie uznesenia tiež vykazuje iné závažné nedostatky.

Vyšetrovateľ v uznesení uviedol, že rezolúciu VZ OSN č. 3379 navrhlo „25 väčšinou arabských štátov“. Ďalej uviedol, že označenie sionizmu sa rasistické hnutie „bolo politicky umelo vyprovokované po účelovej lobby arabských a islamských štátov“. Tieto konštatovania v nás vyvolávajú dôvodné podozrenie, že vyšetrovateľ hodnotí prijatie predmetného rozhodnutia OSN na základe svojho rasistického, náboženského či etnického prístupu, čo je v demokratickom a právnom štáte neprípustné.

Vyšetrovateľ sa tiež nechal zjavne zneužiť a zmanipulovať zaujatými vyjadreniami prof. Meššana, keď sa stotožnil s jeho názorom, že „dotknuté arabské a islamské štáty hľadali podporu pre svoj globálny antisemitský program“. V opačnom prípade by totiž musel vyšetrovateľ vedieť, že Arabi sú sami Semiti, rovnako ako sa za Semitov pokladajú Židia, a preto logicky nemôžu mať „antisemitský program“, pretože by tým išli aj sami proti sebe.

Je tiež otázkou či je vyšetrovateľ znalec, odborník na históriu, politológiu, vojenstvo či hospodárstvo, keď si dovoľí tvrdiť bez akýchkoľvek podkladov či dôkazov, že k prijatiu rezolúcie VZ OSN č. 3379 „*prispela sovietska protiizraelská propaganda po Šesťdňovej vojne v roku 1968 a arabský ropný bojkot po Jomkipurskej vojne v roku 1973*“. Pri tomto tvrdení sa navyše opäť prejavuje tendencia vyšetrovateľa hodnotiť rozhodnutia OSN na základe rasového prístupu.

Ďalej je potrebné uviesť, že v odôvodnení vyšetrovateľ nepoužíva jednotnú terminológiu. Raz píše o Židoch s malým písmenom „ž“, ako o náboženskej skupine, na iných miestach píše o Židoch s veľkým „Ž“, ako o etniku. Nie je nám teda jasné koho pokladá za Žida. Tento nejednotný prístup svedčí o nedostatočných vedomostiach vyšetrovateľa, resp. vyvoláva dôvodné podozrenie, že jeho úmyslom bolo zahmlievať túto problematiku tak, aby mohlo byť predmetné trestné oznámenie odmietnuté.

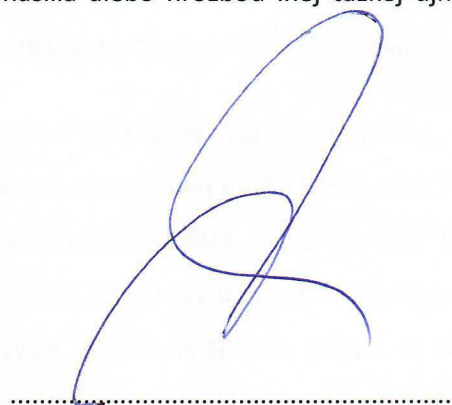
Odôvodnenie uznesenia si na niektorých miestach vzájomne odporuje. Vyšetrovateľ uvádza, že rezolúcia VZ OSN č. 3379 bola revokovaná (anulovaná) rezolúciou VZ OSN č. 46/86. Z tohto dôvodu závery rezolúcie VZ OSN č. 3379, ktorá označuje sionizmus za „formu rasizmu a rasovej diskriminácie“ vyšetrovateľ neakceptuje a z toho vyvodzuje záver, že „*sionizmus ako ideológia a hnutie ako aj hnutie Hašomer Hacair nie je možné označiť za hnutie, ktoré násilím, hrozbou násilia alebo hrozbou inej ťažkej ujmy smeruje k potláčaniu základných práv a slobôd*“. Na druhej strane sám vyšetrovateľ na inom mieste uvádza, že rezolúcia VZ OSN č. 3379 bola revokovaná „*pod tlakom administratívy amerického prezidenta Georga H. W. Busha*“. Sám vyšetrovateľ teda v tomto tvrdení priznáva, že rezolúcia VZ OSN č. 3379 bola revokovaná nie na základe slobodného rozhodnutia a vôle členských štátov OSN, ale na základe politického tlaku najvyššieho predstaviteľa najväčšej zo svetových veľmocí.

Vyšetrovateľ tiež v odôvodnení uznesenia uvádza skutočnosti, ktoré nijako nevyplývajú z materiálov, na ktoré sa odvoláva. Konštatuje napríklad, že: „*Z vyjadrenia taktiež vyplýva, že sionizmus ako ideológiu, resp. hnutie nemožno definovať ako hnutie prejavujúce sa rasisticky, rasovo diskriminačne a jeho ideologický zámer nesmeruje k potláčaniu základných práv a slobôd*“. Z písomného vyjadrenia prof. Mešťana pritom tento záver nijako nevyplýva. Prof. Mešťan sa k otázke rasizmu vôbec nevyjadruje. Ide teda o čistú domýšľavosť a účelovosť vyšetrovateľa s úmyslom odmietnuť predmetné trestné oznámenie a vyhnúť sa tak politicky nekorektnému rozhodnutiu.

Na záver vyšetrovateľ uvádza definície „podpory“ a „propagácie“ v zmysle TZ s tým, že predmetná výstava túto definíciu, a teda ani trestný čin podľa § 421 TZ nenaplnila. V skutočnosti však práve vykresľovanie Štefanie Loradovej na výstave v pozitívnom zmysle a súčasné uvádzania, že bola členkou sionistického hnutia Hašomer Hacair, je konaním, ktorým sa poskytuje sionistickej ideológii „možnosť šírenia, ako aj možnosť získavania prívržencov“. Tým sa teda naplňa definícia „podpory“ a „propagácie“ presne tak, ako ju uvádza sám vyšetrovateľ.

Vzhľadom na vyššie uvedené je zrejmé, že vyšetrovateľ sa pri právnom posúdení trestného oznámenia dostatočne neoboznámil s problematikou sionistického hnutia, ako aj samotného hnutia Hašomer Hacair. Pri svojom rozhodnutí vychádzal výlučne z tvrdení prof. Mešťana, ktorý je vo veci evidentne zaujatý. Odôvodnenie uznesenia je navyše celkom nedostatočné, mäťúce, nejednoznačné, zavádzajúce a účelové. V dôsledku týchto skutočností vyšetrovateľ dospel k nesprávnemu výroku uznesenia.

Z tohto dôvodu trváme na dôvodnom podozrení uvedenom v našom trestnom oznámení z 30. októbra 2015, že neznámi páchatelia spáchali trestný čin podpory a propagácie skupín smerujúcich k potlačeniu základných práv a slobôd podľa § 421 ods. 2 písm. a) TZ, ktorého sa mali dopustiť tým, že verejne propagovali sionistické hnutie, ktoré násilím, hrozbou násilia alebo hrozbou inej ťažkej ujmy smeruje k potlačeniu základných práv a slobôd osôb.

Ing. Mgr. Marian Kotleba
predseda

Kotleba – Ľudová strana Naše Slovensko

Na vedomie:

J.E. Dr. Abdalrahman Bsaiso, veľvyslanec Štátu Palestína v SR

Dr. Nidal Saleh